

тежки, че сръдствата му за живота били оскъдни и т. н. — Това сж книжни препятствия. Достатъчно е да махне човѣкъ съ ржка, за да ги скъса. Докато мисли, че не може да се справи съ мъжнотиитѣ си, тѣ стоятъ въ съзнание-то му като дебели, яки стени. Щомъ разбере, че може да се справи съ тѣхъ, тѣ се превръщатъ въ книжни стени.

Съвременнитѣ хора лесно се подаватъ на внушения и сами се ограничаватъ. Щомъ дойде до отрицателното, тѣ лесно го възприематъ чрезъ внушение. Дойдатъ ли до положително-то, внушението не имъ действува. Това показва, че тѣ вѣрватъ повече въ отрицателното, отколкото въ положителното. Запримѣръ, нѣкой започва една добра работа, но казва: Не мога да свърша тази работа. — Както казва, така става. Защо не каже, че може да свърши работата? Другъ казва: Ще се разболѣя — и се разболява. — Нѣма да свърша училище — и не свършва. — Отъ мене човѣкъ не може да стане — и не става. — Не мога да живѣя добре съ жена си — и не живѣе добре. — Съ тебе не мога да свържа приятелство — и не свързва. Всичко отрицателно, което хората сж допуснали и въ което сж повѣрвали, се сбжднало. Следъ всичко това тѣ се запитватъ, защо Богъ е създалъ свѣта така. Защо е допусналь страданията? Защо животътъ имъ е пълень съ неуспѣхи? Отъ васъ зависятъ добритѣ работи, радоститѣ и успѣхитѣ въ живота. Вие сами си предсказахте неуспѣхитѣ. Вие сами